

V Stoakrovom lese sa dalo ľahko poznať, aký deň sa chystá. Vtáčky sa k sebe túlili na skláňajúcich sa konároch a dvojhlasne štebotali. Mierny vánok štekľil listy stromov, pokým sa nezačali trepotiť od smiechu. Mladé stromčeky sa navzájom placho dotýkali, a keď sa k sebe ohli, zverovali si navzájom neúnavným šepotom veľké tajomstvá. Na deň svätého Valentína sa vždy zdalo, že sú všetky veci viazané k druhým trochu iným putom než obvykle.

V domčeku Macka Puf na seba všetky veci vzali „srdečnú“ podobu hlavne preto, že Puf práve na všetky dôležité miesta pripevnil plyšové srdiečka. Ako kedysi vysvetľovala Sova, dôležité miesta sú také, kde tieto veci najviac prekážajú a tým priťahujú najväčšiu pozornosť. Puf si svoje dielo spokojne prezeral. Náhle ho vyrušil hlas, ktorý nesmelo volal „Macko Puf!“.

